

europæisk økonomisk Samarbejde (O.E.E.C.) gældende tilsvarende overenskomst, nemlig tillægsprotokol nr. I til den i Paris den 16. april 1948 undertegnede konvention om europæisk økonomisk samarbejde, jfr. bekendtgørelse nr. 49 af 14. september 1948 om Danmarks ratifikation af nævnte konvention (lovtidende C 1948, side 389). I bemærkningerne hedder det endvidere, at kommissionen har bestræbt sig på ikke at strække overenskomstens virkninger længere end nødvendigt for at sikre de pågældende de for opfyldelsen af deres pligter og udøvelsen af deres funktioner nødvendige lettelser.

Som allerede anført, nyder ifølge den ovennævnte tillægsprotokol til konventionen om europæisk økonomisk samarbejde, til hvis ratifikation Rigsdagen den 2. juli 1948 meddelte sit samtykke, Organisationen for europæisk økonomisk Samarbejde, medlemmernes repræsentanter, organisationens embedsmænd samt sagkyndige, som udfører hverv for organisationen, lignende rettigheder og immuniteter, som gælder med hensyn til Det europæiske Råd. Man har derfor også ment at burde lade lovforslaget omfatte denne organisation.

Endelig kan det nævnes, at Det nordatlantiske Stedfortræderråd på grundlag af et af et sagkyndigt udvalg udarbejdet udkast har vedtaget en overenskomst om status for Den nordatlantiske Traktats Organisation, medlemsstaternes repræsentanter samt organisationens internationale stab. Den 20. september 1951 blev denne overenskomst på Danmarks vegne undertegnet af Danmarks repræsentant i Det nordatlantiske Stedfortræderråd under forbehold af senere ratifikation. Overenskomsten indrømmer de pågældende organer indenfor Den nordatlantiske Traktat rettigheder og immuniteter, der i store træk svarer til dem, der indrømmes de foran nævnte organisationer m. v. Man har derfor anset det for rigtigst udtrykkeligt at medtage Den nordatlantiske Traktats Organisation i lovforslagets § 1, stk. 2.

Da der yderligere i fremtiden kan blive tale om at afslutte overenskomster, hvorved der ydes også andre internationale organisationer eller deres repræsentanter særlige rettigheder, synes det mest praktisk at formulere loven således, at den også kan anvendes i sådanne fremtidige tilfælde.